

54
229
LAVDATISSIMIS SPONSIS
MICHAELI RINGELTAVBIO,
SACRORVM ANTISTITI,

ITEMQVE

BARBARÆ SCHIRMERÆ,
PIETATI ET GRATIARVM
DOTIBVS INNIXÆ,

RELIGIOSE ET PROLIXO AFFECTV

LL. M. V. S.

PAVLVS PATER.

THORVNII,

Typis expressit JOANN. BALTHASAR BRESLER.

D. XIII. IXBR. M DC XC. 130

Quamquam vita hominum, RINGEL-
TAVBI CLARISSIME, variis
casibus & molestiis sit obnoxia, tamen
aetas quævis difficultates omnes facile su-
perabit, si virtutum reginam CONSTANTIAM
semper comitem sibi adiunxerit. Divina certe res
est NON MOVERI, & contra liventes fortunæ
impetus, invicto animo stare in acie. cumque ad ca-
lamitatem nati simus, dare nobis, quæ non accepimus.
Docuerunt hoc olim in Stoa & porticu philosophi: his
conditionem Numinis invaserunt, & mortalitatis leges
cum divinitate proxime coniunxerunt. Hæc dum
asserō, nolim quemquam ita ignarum esse, ut etiam
affectum, a quo nomen accepit exuere, humana &
ceteriora omnia fortunæ denegare velit casibus. Te
spectant utraqve hæc, SPONSE DOCTISSIME,
patere modo signatius ea evolvam. Dilectissimam
tibi & vitæ sociam, paucis ab hinc annis amisisti.
Dispendium quidem triste, sed commune Tibi cum cæ-
teris, æterna quippe lex: nasci, denasci, oriri, aboriri.
illud vere tuum, abiturienti in cœlestem patriam, ubi
nunc æterna felicitate perfruitur, præter mariti ho-
ni officia, viam illi, digito velut intento, quod demon-
straveris. Vix a simplici luctu hoc spiritum re-
ceperas, ecce geminus animum tuum frangere, & per-
petuo

petuo afflictere visus fuit, dum castissimam filiarum
bigam, sceminas raro exemplo insignes, in ipso flore,
acerbo funere extinctas, cum maritis earum, luxeras.
Bone DEVS, quanta animi constantia exemplo tuo
demonstrasti, quæ viva voce, pro rostris. Et ambone
sacro commendasti! O rem miram, quanta fortitudi-
ne atratus ipse, cum viduis mœstissimis, amicorum
agmen duxisti! Secutus est paulo post atrox morbus,
quo divino humanoque consilio tandem depulso, mox
gravis Te cura, de recta filia natu minima educatione
confecit.

Quid dicam de illius studiorum ratione,
a quo Respublica Et Ecclesia virtutes tuas aliquando
expectat, ut non modo in illa Civitate, quæ ex pacto
altera mihi facta est patria, ab ipso Sigismundo Impe-
ratore primæ magnitudinis sidus, morumque statera
dicta. sed nunc porro, in vicino proxime opibus abun-
dantissimo Opido, totius Orbis compendium Geographi
quod dicunt, sub maximorum Et illustrium virorum
auspicio felix decurreret. idque longe alio ut fine, sic
fructu, quam nostrates adolescentes incauti, etate lu-
brici, ore infantes, eruditione inopes, moribus rudes,
qui cruda adhuc Et imperfecta studia, in Academi-
am propellunt. Sed omnibus incommodis Et ingru-
entibus malis, præsentī hac die validissime succurritur,
dum minime ignava virtuti insinuandæ Magistra,
in cura-

103054
in curarum partem, divinitus Tibi traditur. Merebatur hoc ipsum pietas tua in DEVM, singularis innocentia, insueta plane in egenos musarum cultores, eorumque doctores liberalitas & beneficentia. imo vita omnis, ad exempli formam exacta, merebatur. Nolo hic invidiose SPONSÆ genus multis celebrare elogiis: sufficit neminem fugere, maiores eius, aliquot retro seculis, meritis exstitisse in Rempublicam clarissimos, & inter præcipua huius Civitatis lumina resplenduisse. Sufficit, in torum te adscivisse virginem, morum sanctitate & simplicitate, procul seculi pompa & colore, undequaque adpersam, tam religioso & venerando viro dignissimam. Sufficit, illam Tibi SPONSAM obvemissem tandem, quam bene diu toto pectore desiderasti. Euge! euge! latus ambobus in amphoram fluat autumnus, & perpetuæ prosperitatis, amoris & concordie fructus edat uberrimos.

